

1666.

Ko-lí-ne, Ko - lí-ne, na pě-kné ro - vi-ně, ne-je-den sy - ne-ček u te-be za - hy-ne.

Kolíne, Kolíne,
na pěkné rovině,
nejeden syneček
u tebe zahyne.¹⁾

Můj starý tatíček,
má stará maměnka,
musí zaplakati
má milá panenka.

Matička synáčka,
sestřička bratříčka
a milá milého,
sokola sivého.

Nejeden syneček,
nejeden bratříček,
musí zaplakati
můj starý tatíček.²⁾

Kolíne, Kolíne,
nejsi hoden státi,
nejedna matička
pro tě syna ztratí.

Ach, Bože, rozbože,
s vysokého neba,
abych já nejídal
komisného chleba.

¹⁾ Hradišću, Hradišću,
nech do ťa hrom bije,

nejeden synáček
pro tebe zahyne.

²⁾ mosí oplakati
k Hradišću chodníček.

1667.

Z Mutěnic

Be-legrad, Belegrad, ta tu-re - cká ska - la! Ne-jedna mamička, ne-je-dna mamička sy-na o - pla-ka - la.

[: Belegrad, Belegrad,
ta turecká skala, :]
[: nejedna mamička :]
syna oplakala.

Mamičko má milá,
šak mia nic nebolí;
než to mně chybuje,
že milý nechodí.

Běželi, běželi
ze všeckej svej sily,
s túto novinečku
Aničku křísili.

Plakala, aj plače,
slza jí padajú,
na tvrdém kameni
jamy probíjajú.

Aj, skřikla mamička:
Sedlajte konička!
Jeďte pro falára,
omdlívá Anička.

Aničko, srdečko,
povstaň hore z lože,
už ten lékař jede,
kerý ti pomože.

Plače aj ta milá
o svého milého,
že sa jí nevrací
z polečka čírého.

Sedlajte druhého,
jeďte pro milého
a on v ní zadrží
sám ducha živého.

Dycky mně noviny
za novinama šly,
že mého milého
na vojně zabili.

Máti sa jí pyta,
co je ti, dcéro má?
Jakú to bolesť máš,
že mi nepovídáš?

Běželi, běželi,
viděli z daleka,
že milý s ostrohú
pobodá koníka.

Ale včil mně přišla
novinečka istá,
že můj milý přijel
od Nového Města.

1668.

Z Kostelce u Holešova

Košute, Košute, bude se ti stéskať,
až se naše šably budó na tě bléskať.

že ti vyškubali v Temešváru vlase.

Košute, Košute, škoda tvoje kráse,

V Temešváru vlase, v Sedmihradsku bradu,
to ty máš, Košute, maďarské náhradu.